

med enhver Toldlov, der er baseret paa Vægttoldprincippet, følger talrige og uundgaaelige Absurditeter. Disse Absurditeter kommer altid frem ved Vægttoldprincippet, hvorved de billige Varer ofte faar en ikke tilsigtet uhyre høj Beskyttelse. Nu at give sig til at multiplicere disse Toldsatser vilde være at multiplicere Urimeligheder, som ingen vil kunne forsvare fra det Øjeblik, man har faaet Øje paa dem. Toldsatser, der yder paa ganske almindelige, jævne Forbrugsartikler en Beskyttelse paa 40—50 pCt., ogsaa højere, kan man til syvende og sidst ikke forsvare.

Endvidere anførte jeg allerede i min Forelæggelsestale et Moment, som det ærede Medlem Hr. Drachmann gik ganske forbi, og som har været en væsentlig medvirkende Aarsag for mig til ikke at ville komme ind paa den saakaldte à jour Føring af den nugældende Toldlovs Vægttoldsatser, nemlig den overordentlig stærke Bevægelse i Priserne. Hvis vi havde, som man siger, à jour ført Toldloven af 1908, da dette Krav først kom frem, nemlig i Begyndelsen af indeværende Aar, havde vi à jour ført den paa et fuldkommen andet Prisniveau end det nu eksisterende. Finanstidendes Prisindeks behandler jo alle de vigtigste Engros-Varer i to Grupper, Ernæringsartikler og Andre Varer; under Andre Varer hører alle de vigtigere Grupper af Industri-varer. Det er disse Andre Varer, som her har Betydning, og jeg gjorde opmærksom paa, hvorledes Finanstidende i Januar dette Aar viser et Pristal for disse Varer paa 356. Men for de samme Varer viste Finanstidendes Prisindeks den 1. November, som jeg anførte i mit Indledningsforedrag, et Pristal paa 188, altsaa et Tal, der ikke mangler meget i at være gaaet ned til Halvdelen af det, det var i Januar dette Aar. Hvis man altsaa den Gang havde à jour ført Satserne i Toldloven af 1908, vilde vi nu staa overfor den Situation, at der var blevet ydet en Beskyttelse, der var det dobbelte af den, som de ærede Medlemmer, der vilde à jour føre Toldsatserne, havde til Hensigt at give.

Dette viser allerede, hvor uhyre vanskeligt man bliver stillet overfor den Art à jour Føringer. Enten naar man derved Resultater, der aldeles ikke svarer til det, man har villet under nedadgaaende Prisbevægelser i Retning af meget større Beskyttelse end tilsigtet, eller ogsaa maa man idelig og idelig ændre Toldsatserne, idelig og idelig à jour føre paa ny. Under den Prisbevægelse, der har været, og som man kunde forudse vilde komme, maatte man bestandig have nye à jour Føringer i nedadgaaende

Retning, og jeg gad vide, om man havde faaet tilstrækkelig Tilslutning dertil fra deres Side, som nu ønsker en saadan à jour Føring.

Der er kun een Maade, hvorpaa man kan holde Tolden i et konstant Forhold til de svingende Værdier, og det er ved Værditoldprincippet. Naar nu, det ærede Medlem Hr. Drachmann spørger mig, hvorfor man nu mener snarere at kunne se bort fra de Indvendinger, der kunde gøres af teknisk Art imod Værditolden, end i 1908, ligger Svaret først og fremmest netop i den Kendsgerning, at man under og navnlig efter Krigen har oplevet saa uhyre Værdisvingninger, at man selv fra den meget udpræget protektionistiske Lejr atter og atter har peget paa Værditolden som det rette og som den gode og naturlige Afhjælpning af dette Forhold. Det er udenfor enhver Tvivl, at Industrien under Krigen og efter Krigen har faaet en meget mindre Toldbeskyttelse, end der var tiltænkt den i 1908, og derfor fik man ganske naturligt Opmærksomheden henvendt paa Værditolden; man havde maaske ikke før tænkt sig saa voldsomme Svingninger. Derfor var det, man fra forskellige Sider indenfor Industrien mente, at Værditolden vilde være et godt Middel til en naturlig Regulering af disse Forhold, og derfor var det ogsaa, at det konservative Folkeparti ved sit Aarsmøde i November 1920 saa kraftigt pegede paa Værditolden. Jeg personlig og mange andre har under forskellige Valgbevægelser netop fra konservativ Side Gang paa Gang mødt dette Krav om Værditold, et Krav, jeg for mit Vedkommende havde let ved at imødekomme, da jeg altid har været en Tilhænger af den Form for Toldbeskatning.

Nu har jeg nok hørt, at man vil sige: Ja, men den Gang var Priserne opadgaaende, de var netop paa Højdepunktet den Gang, og man havde ikke den rette Erfaring for Betydningen af den tyske Konkurrence og for hele den Forstyrrelse i Forholdene, som den lave tyske Valuta frembragte. Jeg kan ikke anerkende dette Forsvar, for man kendte udmærket godt Virkningen af den lave tyske Valuta. Valutaens katastrofale Fald var allerede begyndt den Gang i Tyskland og i forskellige andre Lande i Europa, og det kan heller ikke paastaas med nogen som helst Ret, at Industrien ikke havde mærket Virkningerne deraf. Thi allerede fra Januar 1921 strømmede der ind til Regeringen en Række af Andragender, fra den ene Industrigren efter den anden, som netop beskæftigede sig med Virkningerne af den tyske Valutakonkurrence, og